

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

שבת

פרק כ"ד

א מי שהחשיך בדרך, נותן כיסו לנכרי. ואם
אין עמו נכרי, מניחו על החמור. הגיע לחצר
החיצונה, נוטל את הכלים הניטלין בשבת.
ושאינו ניטלין בשבת, מתיר את החבלים
והשקין נוטלין מאליהם.

ב מתירין פקיעי עמיר לפני בהמה,
ומפספסים את הפיפין, אבל לא את הזירין. אין
מרסקין לא את השחת ולא את החרובין לפני
בהמה, בין דקה בין גסה. רבי יהודה מתיר
בחרובין לדקה.

ג אין אובסין את הגמל ולא דורסין, אבל
מלעיטין. ואין ממרים את העגלים, אבל
מלעיטין. ומהלקטין לתרגולין, ונותנין מים
למורסן אבל לא גובלים. ואין נותנין מים לפני
דבורים ולפני יונים שבשוכה, אבל נותנין לפני
אנונים ותרגולים, ולפני יוני הרדסיות.

ד מחתכין את הדלועין לפני הבהמה, ואת
הנבילה לפני הכלבים. רבי יהודה אומר: אם
לא היתה נבילה מערב שבת, אסורה, לפי
שאינה מן המוכן.

ה מפירין נדרים בשבת, ונשאלין לדברים
שהן לצורך השבת. פוקקין את המאור,
ומודדין את המטלית ואת המקנה. ומעשה
בימי אביו של רבי צדוק ובימי אבא שאול בן
בטיה, שפקקו את המאור בטפית, וקשרו את
המקדה בגמי לידע אם יש בגיגית פותח טפח
אם לאו. ומדבריהן למדנו שפוקקין ומודדין
וקושרין בשבת.

